

İSLAM'DA MEHDİ VE MESİH KAVRAMLARI

ve

Bu Umut ve Heyecan Kaynaklarını Kurutma Çabaları

[Abdullah Akgül, Milli Çözüm Dergisi](#)

İslam düşmanı Siyonist ve Emperyalist odaklar, kendi zulüm ve sömürü sistemlerini yıkacağı kuşkusuyla; “*Mehdiyet, Mesihiyet, İslami hâkimiyet ve galibiyet*” haberleriyle ilgili rivayetlerin “*uydurma ve asılsız*” olduğunu yaymak ve mü'minlerin bu umut ve heyecan kaynağını kurutma yoluna başvurmuş ve çeşitli vaat ve vasıtalarla, kiralayıp güdümlerine aldıkları sözde; din adamları ve ilahiyatçılar üzerinden bu kanaati yaygınlaştırmaya çalışmışlardır. Amaçları; Müslümanları köreltip, köleliğe zorlamaktır.

Bazı münafıklar ve marazlı Hoca takımı ise; kurdukları istismar ve suistimal saltanatlarının yıkılacağı, gerçek ve örnek İslam'ın ortaya konulmasıyla, kendi sahtekârlıklarının ve satılmışlıklarının ortaya çıkarılacağı korkusuyla, “*Mehdiyet ve Mesihiyet'le ilgili Hadis ve haberleri*” inkâr yoluna sapmışlardır.

Bu arada; birtakım tarikat şeyhi veya cemaat lideri de kendilerinin beklenen Mehdi ve Mesih oldukları kanaatini yayıp riyakârlık yaparak, safdil ve gafil insanları sömürü halkalarına bağlamakta, dış odakların ve din düşmanlarının şeytani amaçlarına hizmet sunmaktadırlar. Bağlılarını, imani mes'uliyet ve İslami gayret ve cesareten uzak; kof ve kolaycı beklentilerle avutup oyalayan bu tipler, Deccal'in ve Süfyan'ın gönüllü ve kiralık elemanları konumundadırlar.

Oysa Hz. Peygamber Efendimiz bir Hadis-i Şeriflerinde: “*Başında Benim bulunduğum, sonunda İsa bin Meryem'in, ortasında (sondan önce) Mehdi'nin bulunacağı bir ümmet helâk olmaz.*” buyurmuşlardır. (Nesei, Ebi Nuaym)

Hz. Mehdi'nin hizmetleri öylesine önemli ve büyüktür ki, rivayetlerde Onun hilafetinden sadece insanların değil, bütün yer ve gök ehlinin memnun olacağı vurgulanmıştır. Tavus-u Yemenî gibi bazı İslam büyükleri, Onun zamanında yaşamayı çok arzulamışlardır. Şu gerçeği unutmamalıyız ki; İslam'ı, sadece ahiret diniymiş gibi görmek veya göstermek, bu yüce dini tanımamaktır. Bütün Peygamberlerin sadece ahiret işlerinde değil, dünya işlerinde de insanlığa rehber oldukları gibi, Hz. Mehdi'nin de maddi ve manevi her konuda rehberlik yapacağı, ıslahatını her sahada yaygınlaştıracığı anlaşılmaktadır. Evet, Hz. Mehdi vazifesini sadece imanı tahkim ve takviye sahasında değil; saltanat, hilafet, sosyal hayat ve cihat gibi hayatı kuşatan her konuda yürütmüş olacaktır.

Hz. İsa (AS)'ın yeniden nüzulü ve zuhuru da Hak'tır!

Said ibnu'l Müseyyeb, Ebu Hureyre (RA)'den şöyle dediğini işitmiştir: “*Nefsim elinde olan ALLAH'a yemin ederim ki, muhakkak ileride Meryem oğlu İsa sizin içinize adaletli bir hakem olarak inecektir. O zaman O, salibi (Haçı) kıracak, domuzu (yeme adetini) öldürüp (yasaklayacak), cizye vergisini kaldıracaktır. Onun döneminde mal o kadar çoğalacak ki, sadaka ve ikram kabul edecek hiçbir kimse kalmayacaktır. Nihayet bir tek secde, dünya ve dünyadaki her şeyden daha hayırlı olacaktır.*” (Müslim-Buhari)

Bunun ardından Ebu Hureyre (RA) şunları hatırlatmıştır: “*İsterseniz şu ayeti okuyunuz: Andolsun Kitap Ehlinden, (Hz. İsa yeniden gelip, Deccalizmi devirdikten sonra) ölmeden önce Ona (haklılığına ve Allah'ın zafere ulaştırdığına) inanmayacak kimse yoktur. Kıyamet günü, O da onların*

(*inkârcı Yahudi ve Hristiyanların ve Müslüman geçinen münafıkların*) aleyhine şahit olacaktır.” (Nisa: 159)

Nuru'l-Ebsar müellifi Said Bin Cübeyr: “*Müşrikler hoşlanmasalar da Allah bu dini bütün dinlere üstün kılacaktır.*” (Tevbe: 33) ayetinin tefsirinde “*dini üstün kılacak kişinin, Hz. Fatıma'nın çocuklarından Hz. Mehdi olduğunu*” açıklamıştır. Bunun, “O İsa (AS)'dır” diyenlerin sözleriyle de çelişkili olmadığını, zira Hz. İsa'nın, Hz. Mehdi'nin proje ve hedeflerini tamamlayacağını hatırlatmıştır. (Nurül Ebsar, sh:186)

Hz. Mehdi; mücahid, müceddid ve müctehid olduğu içindir ki, aynı zamanda dönemine İslam'ın damgasını vuracaktır. İslam'a yöneltilen hücumları etkisiz kılacak, Şeriat-ı Muhammediyeyi ve Sünnet-i Seniyyeyi ihyaya çalışacaktır. Hz. Aişe Validemizin rivayet ettiği bir Hadis-i Şerifte, bu husus açık açık anlatılır: “*Benim vahiy üzere mücadele yaptığım gibi, Mehdi de sünnetim ve sistemim üzere mücadele yapacaktır.*” (İkdü'd-Dürer, Varak: 5b)

Hz. Mehdi, mücadelesini, hem bütün mukaddesleri inkâr fikriyle ortaya çıkan büyük Deccal'a ve Siyonist odaklara; hem de İslam'a ve Kur'an'a savaş açan; dinsiz, yalancı ve din istismarcısı İslam Deccalı Süfyanlara karşı yapacak, bu mücadeleler sonucunda sadık takipçileri onların etkinliğini kırarak ve tahribatlarını tamire başlayacaktır.

Bediüzzaman da Hz. Mehdi'nin, dindar geçinen din istismarcısı Süfyan komitesinin rejim-i bid'akârânesini tamir edeceğini belirterek, Mektûbât isimli eserinde; bu görevin kaba kuvvet ve güç kullanmakla değil, ıslahat ve tamirat yoluyla olacağını vurgulamaktadır. Bununla ilgili Müslim'deki Hadisin sonu şöyle bağlanmaktadır: “*İşte O mü'min (Mehdi), âlemlerin Rabbi katında insanların şahadet bakımından en büyük olanıdır.*” (Buharî, Fiten: 27, Müslim, Fiten: 112)

Başka bir rivayette ise, Hz. Mehdi'nin Süfyan'la ilgili mücadelesi şöyle aktarılmıştır:

“*Süfyan'la Mehdi, yarışa hazır iki at gibi ortaya çıkacaktır. Kâh Süfyanî galip gelir, kâh Mehdi. (Ama zafer Mehdi'nin ve takipçilerinin olacaktır.)*” (Nuaym bin Hammad, Kitabü'l-Fiten: Varak: 76a; el-Burhan, v. 92a.)

İşte (Müslüman ve dindar geçinen) ehl-i nifakın başkanı olan ve (dünyalık hırsı ve din istismarıyla) Şeriat-ı İslamiyeyi tahribe çalışan bu müthiş şahsın (Süfyan'ın) meydana getirdiği münafikâne cereyanı, Âl-i Beyt-i Nebvî'den olan Hz. Mehdi (ve şakirdleri) etkisiz kılıp dağıtacaktır. (Bediüzzaman, Mektubat sh. 56)

Bediüzzaman'ın belirttiğine göre Süfyan;

“*Yedi yüz sene müddetinde İslamiyet'in ve Kur'an'ın elinde şeref-şîâr, bârika-asa bir elmas kılıncı olan Türk milletini ve Türkçülüğü, muvakkaten İslamiyet'in bir kısım şeâirine karşı istimal etmeye çalışır. Fakat muvaffak olmaz, geri çekilir. 'Kahraman ordu, dizginini onun elinden kurtarır.' diye rivayetlerden anlaşılıyor.*” (Şualar sh: 515)

“*Rahmet-i İlâhiyeden ümit kesilmez. Çünkü Cenab-ı Hak, bin seneden beri Kur'an'ın hizmetinde istihdam ettiği ve Ona bayraktar tayin ettiği bu (Müslüman Türk) vatandaşların muhteşem ordusunu ve muazzam cemaatini muvakkat arızalarla perişan etmez. Yine o nuru ışıklandırır ve vazifesini idame ettirir.*” (Mektubat: 327)

Cihada kalkıştığında, sağlığında ve vefatında Hz. Mehdi'nin etrafında toplanan sadıkların sayısı oldukça azdır. Ama ihlaslıdırlar, fedakârdırlar, sebatkârdırlar. Yılmak bilmeyen bir azim, korku bilmeyen bir cesaret, ender rastlanan bir feragat ve fedakârlık içerisinde çalışırlar. Evet, onların seçkin

ve samimi olanlarının sayıları Bedir Ashabı, yani 313 kişi kadar olup, Talut'la nehri geçenler kadar az, kalpleri uzlaşmış, şehit düşenlerine üzülmeyen, kendilerine katılanlara sevinmeyen kimselerden oluşacaktır. Onlar Allah yolunda kınayanın kınamasından, dedikodusundan korkmayanlardır. Hz. Ali'nin belirttiğine göre, bu insanlar Din ve dava uğrunda hiçbir şeyden sakınmayan, hiçbir menfaate de satılmayan kahramanlardır. Azdırlar ama bir ordu kuvvetinde etkili olacaklardır. Güç ve kuvvetlerini ihlas, sadakat ve tesanüdden alırlar. Onun için "Ne kadar da az olsalar, mânen bir ordu kadar kuvvetli ve kıymetli sayılırlar." *"Nice az topluluk vardır ki, Allah'ın izniyle çok topluluğa galip gelir."* (Bakara: 249) ayetinin muhatabıdır.

İhlası esas alan, ihlasla zerrenin güneşler kadar büyüyeceğine inanan bu samimi insanlar, Süfyanizm'i yıkmada zorlanmayacaklardır. Arap değil, diğer milletlerden olacak bu yardımcıları (Kıyamet Alametleri sh: 169) her zalime ve hainler ekibine galip gelecek ve muzaffer olacaklardır. Demir gibi kalplere sahip bu insanların diğer önemli bir özellikleri de geceleri âbid, gündüzleri de mücahid olmalarıdır. (Kitabül Burhan sh: 57)

Mehdi'nin ordusu zaman zaman darbelere uğrayacak, çok çetin sıkıntılarla karşılaşacak, hayatına ve rahatına düşkün, mal ve makam hırsı taşıyanlar, çeşitli sebeplerle kendisinden ayrılacaktır. Ama onlar buna aldırmayacak, ayrılanlar da saldıranlar da sadıkları Hak yoldan alıkoymayacaktır. Onlar kendilerinden ayrılanlara rağmen, muzaffer olarak yoluna devam edip Allah'ın izniyle başarıya ulaşacaklardır.

Mevdûdî'nin: *"Çok korkarım ki, Hz. Mehdi'nin getireceği yeniliklere karşı ilk feryadı basanlar; ulema ve sofiler olacaktır. Çünkü Hz. Mehdi, onların istismar saltanatlarını sarsacak ve gerçek ayarlarını ortaya koyacaktır. Evet, Hz. Mehdi; ne yazık ki, Süfyan'ın engellemeleriyle kalmayacak, bir kısım hocaları da karşısında bulacaktır. Taklitçi ve işbirlikçi Din alimleri Ona düşmanlık yapacaktır."* (Bak: İslam'da İhya Hareketleri) tespitleri oldukça ufuk açıcıdır.

Her şeyin ters yüz edildiği, zulmün başına adalet külâhının geçirildiği bir zamanda ruh dünyası kararar insanlık; Hak'kı ve adaleti tesis edecek bir kurtarıcıyı her zamankinden daha çok aramaya başlayacaktır. Resulûllah'ın yolunda ve O'nun tarzında bir insanın âleme rehber olup öne çıkmasını, problemlerine çözüm bulmasını, zulme son verip sulh ve sükûnu temin ve adaleti hâkim kılmasını arzulayacaklardır. İşte Hz. Mehdi böyle bir zamanda çıkacak, zulümle dolan yeryüzünü tekrar adaletle dolduracak projeler ortaya koyacak. (Ebu Davut, Mehdi Kitabı) Takipçileri işleri düzene sokacak (Buhari, Kitabül Fiten) ve insanları Hak'ka ve hayra ulaştırıncaya kadar mücadeleden usanmayacaklardır.

İşte Hz. Mehdi zamanında; Asr-ı Saadet'te olduğu gibi, kirlenmiş kafalar ve küllenmiş duygular yeniden bir bir tomurcuklanıp, çiçek açacaklardır. Bu huzur ve barış döneminin en göze çarpan özelliklerinden biri de rivayetlerde belirtildiği gibi bolluk ve bereketin artması ve yaygınlaşmasıdır.

Ebû Saidi'l-Hudrî'den rivayet edilen bir Hadis-i Şerifte ise, Mehdi dönemindeki bolluk ve refahtan söz edilirken şöyle buyurulmaktadır:

"Benim ümmetim Onun (Mehdi'nin ve İsa Mesih'in) döneminde öylesine bir refaha ulaşacaktır ki, o güne kadar benzerine asla rastlanmamıştır. O kadar ki, yer bütün ürünlerini dışarı çıkaracak, insanlardan hiçbir şey saklamayacak, mal da o gün oldukça artacaktır. Bir adam kalkıp, 'Ey Mehdi, bana da ver!' dediğinde, Mehdi de 'Al!' deyip ihtiyacını karşılayacaktır." (İbnü Mace, Kitabül Fiten)

"Ümmetim Onun zamanında benzerine rastlanmamış derecede nimetlere kavuşacaklar, gök bol bol yağmurunu yağdıracaktır. Yer de bitki ve mallardan hiçbir şey saklamayacak (yani yeraltı

zenginliklerini insanların faydasına sunacaktır). Onun döneminde yeryüzü hazinelerini dışarı fırlatacaktır. Hayvan sürüleri de fazlalaşacaktır. (Müstedrek, 4: 558)

Batılılarca kaleme alınan İslam Ansiklopedisinde de Macdonald, Hz. Mehdi zamanındaki bu bolluğu şöyle anlatmıştır: “Müslümanlar Onun şeriatini takip ederek, benzerini asla görmedikleri bir refaha erişeceklerdir. Yer bütün meyvelerini verecek ve gökler yağmurlarını indirecek, gümüş ve kâğıt para ayaklar altına serilecek, hesap bile edilmeyecektir. Bir kimse her kalkışında, ‘Ey Mehdi! Bana ver!’ diyecek, O da ‘Al!’ cevabını verecektir. Elbisesinin eteğiyle taşıyabileceği her şeyi adamın önüne dökülecektir.” Bunu Müslim-i Şerifin rivayet ettiği şu Hadis-i Şerif de desteklemektedir: “Ümmetim kaybolmaya yaklaşınca, saymaksızın servetler saçan bir halife gelecektir.” (Bak: Macdonald; Mehdi, İslam Ansiklopedisi, 7. cilt, sh. 478) Bu bolluğun sebebini, teknolojinin geliştiği ve tohum ıslahı ile tarımda üretimin kat kat ziyadeleştiği günümüzde anlamak zor olmasa gerektir.

Mehdiyet Devrimi ve Dünya Hâkimiyeti Müjdeleri Hak'tır.

İmam-ı Rabbanî, Mektûbât'ında Peygamberimizin bir Hadislerinden bahseder. Bu Hadis-i Şerife göre Peygamberimiz, yeryüzünün dört meliki bulunduğunu, bunlardan ikisinin Müslüman, ikisinin de kâfir olduğunu, Müslüman olanların Hz. Zülkarneyn'le Hz. Süleyman, kâfir olanlarının da Nemrud'la, Buhtunnasr olduğunu bildirmiştir. Beşinci olarak da yere Ehl-i Beytinden birinin, yani Hz. Mehdi'nin hâkim olacağını zikretmiştir. (Mektubat. C. 2, Sh: 251) Konuyla ilgili başka bir Hadis-i Şerif de şöyledir: “Mehdi, tıpkı Zülkarneyn ve Süleyman (AS) gibi bütün dünyaya hükmedecektir.” (El-Kavlül Muhtasar Sh: 32)

Hadis-i Şerifte, Hz. Mehdi'nin Zülkarneyn'e benzetilmesi de oldukça ilginçtir.

Hz. Mehdi ve takipçileri, anarşi ve teröre karşı da en büyük bir sedd-i Zülkarneyn gibidir. Tarihin çeşitli devirlerinde anarşi ve fesat kaynağı olmuş, Deccalizm'in hâkimiyet kurmaya çalıştığı asrımızda Büyük Deccal'a çanak tutarak fitne ve fesat kazanlarını kaynatmaktan geri kalmayan Ye'cüc ve Me'cüc misali PKK, DAES ve benzeri terör örgütlerinin kökleri kurutuluvarecektir.

Biraz da; Hz. Süleyman'la, Hz. Mehdi'nin münasebetleri üzerinde durmamız gerekir. Kuşların dilini bilecek derecede ilim sahibi, cinlere hükmedecek seviyede yaratıklara hâkim, bakırı eritip kazanlar döktürecek ölçüde sanayici, muhteşem saraylar yaptıracak kadar teknoloji ve mühendislikle bilgili, Kur'an'ın; “Ne güzel (bereketli ve becerikli) bir kuldur o!” (Sad Suresi: 30. Ayet) diye tavsif ettiği Hz. Süleyman, sadece bir kısmını saydığımız bunca büyük nimete nasıl erişmişti?

Hz. Süleyman bütün bu nimet ve faziletleri şu duasıyla elde etmişti: “Ya Rabbi, beni bağışla. Ve benden sonra kimseye nasip olmayacak bir hükümlük ver. Şüphesiz ki Sen, pek çok lütuf ve ihsan sahibisin.” (Sad: 35) Ve Allah, onun duâsını kabul etmişti; Çünkü “Şüphesiz o, Allah'a yönelmiş bir kimseydi.” (Sad: 30) Hz. Süleyman Rabbinden bunca nimeti istemişti, ama hepsine şükür gözlüğüyle bakmayı, “tefekfüre vesile” yapmayı da ihmal etmemiştir. (Sad: 32)

İşte onun kendini Allah yoluna bu adamışlığı, onu emsali görülmemiş bu ihsanlara erişirmişti. O, artık yeryüzüne hükmü geçen bir yöneticiydi. Son derece adaletliydi. Zalimlerin korkup çekindiği, mazlumların şefkat meleği idi. Daima Hak'kın, haklının yanında yer almış, ezileni kaldırmış, ülkesini ve çevresini sulh ve sükûna kavuşturmuş bir Nebiydi. Hz. Süleyman, zenginliğin, bolluğun sembolü haline gelmişti. Ülkeyi baştan sona imar etmişti. Kırk yıllık hükümlüğü esnasında, kurda kuşa varıncaya kadar herkesi huzura erdirmiş, mutlu bir hayat sürmelerini sağlayıvermişti.

İşte, Hz. Süleyman'la (AS) Hz. Mehdi arasında bir kısım benzerlikler dikkat çekmekteydi:

Hz. Süleyman mânen görevliydi, Hz. Mehdi de öyleydi. Hz. Süleyman dünyaya hükmetmişti. Hz. Mehdi de hükmedecekti. Hz. Mehdi ve takipçileri de; dağa, taşta, kuşa hükmü geçirebilecek derecede bir hükümlüğe erişeceklerdi. Ama, Allah'ın izniyle taş gibi kalpleri yumuşatabilecek, kömür gibi ruhları elmaslaştırabilecek, ölü ruhları imanın nuruyla diriltebilecek, dünyanın en ücra köşesinde de olsa hizmetleriyle ve müjdeleriyle mü'minlere huzur, kâfirlere hüznün verebilecek bir iksir, yani hizmet ve projelerin sahibidir. Evet, Hz. Mehdi de şakirtleri vesilesiyle Hz. Süleyman gibi yeryüzüne hâkim oluvacaktır, İnşaallah.

İstanbul'un manevi fethi yeniden yaşanacaktır!

Hz. Mehdi'nin icraatlarından biri de İstanbul'u manen ve yeniden fethetmesidir. Bir rivayette ümmet-i Muhammed'in son emiri Ehl-i Beyt-i Nebevîden hüsn-ü sîret sahibi Mehdi'nin geleceği, Kayser şehrini fethedeceği, zamanında Deccal'in zuhur edeceği ve Hz. İsa'nın gökten ineceği bildirilmiştir. (Nuaym bin Hammad, Fitne Kitabı) Hatta Resulullah bu konuya öylesine önem vermiştir ki, *dünyanın sonuna bir gün bile kalsa, Allah'ın o günü uzatıp Kostantiniye'yi fethedeceğini* haber vermiştir. (El Bürhan. SH. 74)

Semerkand Dergisi'nde: Mehdiyet ve Mesihiyet konusundaki itirazları ve inkârcı iddiaları ve bunların, Kur'an ve Sünnet kaynaklı İslami ve tarihi yanıtlarını ana hatlarıyla özetleyici ve oldukça önemli bir yazı yayınlanmıştı. Okuyucularımıza kolaylık olsun diye bir takım zaruri sadeleştirme ve eklemelerle bu ilmi makaleyi paylaşmak istiyoruz.

Kıyamet Alametleri: Mesih ve Mehdi Konuları

"Son zamanlarda kıyamet alametleri cümlesinden olarak, Mesih ve Mehdi inancının sıklıkla tartışma konusu yapıldığı dikkatlerden kaçmıyor. Gerek akademik çevrelerde gerekse halk arasında -medyanın da katkılarıyla- bu meseleler üzerinde zaman zaman hayli ateşli tartışmalar cereyan ediyor. Mesih ve Mehdi meselesi elbette sebepsiz, durduk yere tartışma gündemine sokulmuyor. Tıpkı daha pek çok benzerleri gibi... Farklı kesimlerin bu tartışmalar üzerinden farklı beklentileri bulunduğunu anlamak zor değil. Ancak biz yazımızda konunun bu yönünden ziyade, *İslam'da Mesih ve Mehdi inancının bulunmadığını* söyleyenlerin, ileri sürdüğü gerekçeler üzerinde duracağız.

Ehl-i Sünnet'in konuyla ilgili kabulleri (ve görüşleri) akaid/kelam kitaplarında, Hadis şerhlerinde ve tefsirlerde detaylarıyla anlatılmıştır. Hatta genel olarak kıyamet alametleri, özel olarak da Mesih ve Mehdi konusunda müstakil kitap ve risaleler kaleme alınmıştır. Ancak günümüzde bu konuyla ilgili olarak birçok yeni soru işaretlerinin ve tereddütlerin izhar edilmiş olması, ulemanın ortaya koyduğu hususların, mezkûr soru ve tereddütleri ortadan kaldıracak şekilde yeniden ifade edilmesini gerekli kılmaktadır.

Başlıca soru işaretleri şunlardır:

İslam'da; "Mesih ve Mehdi inancına yer olmadığını" söyleyenlerin, hareket noktalarını şu şekilde maddeleştirebiliriz:

1- "*Kur'an'da, kıyametin ansızın kopacağı*" haber buyrulmaktadır. En'am Suresi'nin 31, A'raf Suresi'nin 187, Yusuf Suresi'nin 107. ayetlerinde ve aynı muhtevadaki daha pek çok ayette bu husus açıkça vurgulanmaktadır. O halde kıyametin birtakım "alametlerinin" bulunduğunu söylemek ve buna inanmak Kur'an'a aykırıdır. Zira kıyamet kopmadan önce birtakım alametler ortaya çıkacaksa, kıyametin "ansızın" kopması söz konusu değil demektir ki, bu durum Kur'an'la açık bir çelişki oluşturmaktadır.

2- Mehdi ve Mesih inancı İslam'a diğer din ve kültürlerden geçmiş bir saplantıdır. Bunun en önemli delili, İslam'dan önceki dinlerde ve inançlarda da bir "kurtarıcı Mesih/Mehdi" inancının bulunmasıdır.

3- Ne Mesih ne de Mehdi konularına Kur'an'da rastlanmamaktadır.

4- "Efendimiz (SAV)'in gaybı bilmediği" Kur'an'da açıkça hatırlanmıştır. "De ki: Size, 'Allah'ın hazineleri elimdedir' demiyorum. Gaybı da bilmem. Size, 'Ben meleğim' de demiyorum. Ben sadece Bana vahyolunana uyarım..." (En'âm, 50) ve "Gaybın anahtarları O'nun katındadır. Onları ancak O bilir." (En'âm, 59) ayetleri ve benzerleri bu hususu anlatmaktadır. Kıyametten önce birtakım şeylerin meydana geleceğini söylemek, *gaybden haber vermek anlamını taşır*. Dolayısıyla Efendimiz (SAV)'in bunları bildiğine ve söylediğine inanmak Kur'an'a aykırıdır.

Bu soruları aynı sıra içinde cevaplayacak olursak:

1- Evet, kıyametin ansızın kopacağı Kur'an'da birçok ayette ifade buyurulduğu doğru bir tespittir. Ancak dikkat edilecek olursa, *bu ayetlerin istisnasız hepsi inkârcılardan bahsetmekte, kıyametin onların üzerine ansızın kopacağı bildirilmektedir*. Dolayısıyla Kur'an'ı da Efendimiz (SAV)'i de inkâr edenler için, kıyametin alametlerinin herhangi bir anlamı yoktur. Kıyamet alametlerinin anlamı, biz mü'minler içindir. Bu söylediğimizin en büyük delili, yine bizzat Kur'an ayetleridir. Yukarıdaki iddiada bulunanlar, Kur'an'ı iyi tetkik ettiklerinde göreceklerdir ki, Kur'an'da kıyametin birtakım alametlerinin bulunduğu açık bir şekilde zikredilmektedir. Mesela Muhammed Suresi'nin 18. ayetinde şöyle buyrulur: "Onlar kıyametin kendilerine ansızın gelmesinden başka bir şey beklemiyorlar. İşte muhakkak onun alametleri gelmiştir. (Kıyamet) Kendilerine gelip çatinca ibret almaları neye yarar?" Dikkat edilecek olursa bu ayet de inkârcıları bahse konu etmekte, üstelik de kıyametin (bazı) alametlerinin geldiğini açıkça bildirmektedir.

Aralarında Elmalılı'nın da bulunduğu müfessirler burada ifade buyurulan alametlerin, Resul-i Ekrem (SAV) Efendimiz'in risaleti, (ve Ahir Zaman Nebisi olması;) Ay'ın ikiye yarılması... gibi hususlar olduğunu belirtmişlerdir ki, bunların kıyametin "uzak alametleri" olduğunu söylemek -Allahu a'lem-yanlıştır. Zira aşağıda zikredeceğimiz ayette de kıyametin alametlerinden bahsedilmekte, ancak o alametler geldiğinde iman edenin imanının kendisine bir fayda sağlamayacağı bildirilmektedir:

"Rabbinin bazı alametleri geldiği gün, önceden inanmamış ya da imanında bir hayır kazanmamış olan kimseye, artık imanı bir fayda sağlamaz." (En'âm: 158) Bu ayette ifade buyurulan alametlerin de "yakın alametler" olduğunu söylemek mümkün ve münasıptir. Daha önce iman etmemiş yahut imanında gerekli samimiyeti göstermemiş, salih ve faydalı amel işlememiş olanlar için bu "yakın alametler" zuhur ettiğinde iman etmenin artık bir faydası görülmeyecektir. Kurtubî ve sair müfessirler, burada Güneş'in batıdan doğmasının kastedilmiş olabileceğini de belirtmişlerdir.

Zikrettiğimiz bu iki ayetin ne anlattığı konusunda farklı şeyler söylemek de mümkündür. Biz, tercih edilen tefsirleri ifade ettik. *Ancak her halükârda bu ayetlerin, kıyametin birtakım alametlerinin varlığını ve bunların ortaya çıkmaya başladığını açıkça ortaya koyduğu hususu, inkâr edilemez bir gerçektir*. Şu hâlde; *Kur'an'da kıyametin ansızın geleceğinin belirtildiği, dolayısıyla onun birtakım alametlerinin bulunduğu söylenmesinin, Kur'an'a aykırı olduğu tezi hiçbir şekilde geçerli değildir*.

Masih ve Mehdi inancı İslam'a dışarıdan sokulmamıştır:

2- Evet, İslam'dan önceki birtakım dinlerde ve inanç sistemlerinde Kurtarıcı Mesih/Mehdi inancı bulunduğu tespit edilmiştir. Sadece Yahudilik ve Hristiyanlıkta değil, Sümerler'de dahi bu inancın

bulunduğu bilinmektedir. Ancak başka dinlerde şu veya bu şekilde bulunması, Mesih ve Mehdi inancının İslam'a dışarıdan geldiğini göstermeye yetmeyecektir.

Hz. İsa Mesih (AS)'ın ölmediği, kendisini öldürmek isteyen Yahudilerin elinden Allah Tealâ tarafından kurtarılarak göğe çekildiği, Kur'an'ın delaleti ve mütevatir Sünnet'in açıkça haber vermesiyle bilinmektedir. Mehdi ise Hz. İsa (AS)'ın gökten ineceğini anlatan rivayetlerde geçmekte, ayrıca müstakil rivayetlerde de Efendimiz (SAV)'in soyundan geleceği ve ahir zamanda Ümmet-i Muhammed'in işlerini tedvir edeceği haber verilmektedir.

Burada bir noktanın altını kalın bir çizgiyle çizelim: Gerek Mesih ve Mehdi konusunda gerekse daha farklı meselelerde inkâr tarafını tutanların ilk sığındığı, *bunların İslam'a dışarıdan girdiğini söylemeleridir*. Hâlbuki, böyle bir şeyin mümkün olabilmesi için her şeyden önce sosyal, siyasal ve kültürel şartların elverişli olması gerekir. Daha açık bir ifadeyle; Müslümanların herhangi bir inanç unsurunu dışarıdan aldığını söyleyebilmek için, *olağanüstü bir dinî ve toplumsal zaaf içinde bulunmuş olmaları lazım gelir*. Ancak böyle bir durumda İslam Ümmeti'nin hâkim milletlerin dini inançlarından ve kültürlerinden etkilendiğini iddia etmek inandırıcı olabilir.

Ne var ki, Mesih ve Mehdi ile ilgili rivayetlerin yer aldığı Hadis kitaplarının ve itikadî metinlerin vücuda getirildiği zaman dilimine baktığımızda şunu görüyoruz: İslam bütün izzet ve ihtişamıyla bölgesinin ve hatta dünyanın her bakımdan en güçlü devletidir. Yahudi ve Hristiyanlar ancak "zimmî" statüsüyle İslam devletinde yaşayabilmektedir. Müslümanların "hâkim", diğerlerinin "mahkûm" olduğu bir zaman diliminde derlenen eserlere herhangi bir yabancı unsurun, üstelik de "itikadî bir kabul olarak" girmesi bu şartlar altında nasıl mümkün olabilir? sorusuna ciddi ve geçerli bir yanıt verilememiştir.

Diğer din ve inanç sistemlerindeki Mehdi ve Mesih inancının genellikle toplumların zayıf düştükleri, insanların her şeyden ümit kesip çaresizlik içinde bir "kurtarıcı" bekledikleri durumlarda baş gösterdiği bilinmektedir. Oysa yukarıda da söylediğimiz gibi, bu konudaki rivayetlerin derlendiği dönemde Müslümanların izzet ve şehametinin zirve dönemlerini yaşadıkları bir süreçti. Böyle bir durumda kim, niçin "kurtarıcı" beklesin ki?!

"Mehdi inancının Ehl-i Sünnet'e Şia'dan geçtiğinin" ileri sürülmesinin de ciddiye alınacak yanı bulunmamaktadır. Zira Şia, 12. İmam olarak kabul ettiği Muhammed b. el-Hasan el-Askerî'nin, 260/873 yılında 5 yaşındayken gaybete girdiğini (gayb alemine çekildiğini) ve kıyamete yakın ortaya çıkacağını söylerken, Ehl-i Sünnet inancında "gaybet"e (yani bir zatın aniden kaybolup, uzun zaman sonra tekrar ortaya çıkacağı düşüncesine) asla itibar olunmamaktadır. Mehdi, (özel bir inayet ve hidayetle mazhar olsa da öyle her konuda) olağanüstü özelliklere sahip birisi olmayacaktır. O, bu ümmetin tarih boyunca yetiştirdiği büyük insanlardan birisi olarak doğup büyüyecek ve zamanı geldiğinde hayatın tabii akışı içinde görevini yapacaktır.

Kaldı ki (Ehli Sünnet alimlerince derlenen) Mehdi ile ilgili rivayetlerin, (Şiilerin Mehdi saydığı) Muhammed b. el-Hasan el-Askerî daha dünyaya gelmeden önce kaleme alınmış -Abdürrezzâk'ın el-Musannef'i, Ahmed b. Hanbel'in el-Müsned'i gibi- Hadis eserlerinde yer almış olması, konunun Şia ile irtibatlandırılmasını imkânsız kılmaktadır.

"Kur'an'da yoksa İslam'da da yoktur" anlayışı sakattır ve saptırmacıdır.

3- Mesih ve Mehdi meselesinin Kur'an'da yer almadığı gerekçesiyle inkâr edilmesi de bir başka problemlili bakış açısının ürünü olmaktadır. Bu bakış açısına göre: *Herhangi bir şey Kur'an'da açık bir şekilde yer almıyorsa, o İslami değildir, reddedilmesi lazımdır!*

Oysa böyle bir düşünce öncelikle Kur'an'ın kendisine aykırıdır. Zira Sünnet, Kur'an'ın mücmel (detay vermeyen) ayetlerini tafsil ve müphem (anlamı ilk bakışta anlaşılmayan, kapalı) ayetlerini açıkladığına göre, kıyamet alametleriyle ilgili ayetlerin beyan ve tafsilinin de Sünnet tarafından yapılmış olmasında garipsenecek bir durum bulunmamaktadır. Zira Efendimiz (SAV)'in en temel görevlerinden birisi Kur'an'ın "tebliği" ise, bir diğeri de "açıklanması"dır. *"(Nebiler ve zikir ehli) Apaçık deliller, (nakli ve akli hikmetlerin yazıldığı) kitaplar(daki hakikatlerle cevap verirler. Ey Resulüm!) Sana da bu Zikri (Kur'an'ı) indirdik ki, kendilerine gönderilen (ayetleri) insanlara açıklayasın, ta ki tefekkür etsinler. (Düşünüp gerçeği görsünler.) [Not: Demek ki Kur'an'ın anlaşılması ve İslam'ın doğru yaşanması için Hz. Peygamber'e ve Sünnetine ihtiyaç görülmektedir.]"* (Nahl: 44) *"Biz Sana Kitabı indirdik ki; hakkında ayrılığa düştükleri şeyi onlara beyan edip (açıklayasın, zira bu Kitap) inanan bir topluluk için hidayet ve rahmettir."* (Nahl: 64)

Bu cümleden olarak Efendimiz (SAV)'in, kıyamet alametleriyle ilgili ayetleri beyan ve tafsil etmiş olması da son derece doğaldır. Nitekim bir keresinde Sahabe'den bazılarının bulunduğu bir meclise gelen Efendimiz (SAV), onlara ne yaptıklarını sorduğunda, "Kıyametten bahsediyoruz" cevabını alınca şöyle buyurmuşlardı: *"Siz onun öncesinde 10 alamet görmedikçe kıyamet kopmayacaktır..."* Burada Efendimiz (SAV); duman, Deccal, Dâbbe-i Arz, Güneş'in batıdan doğması, Hz. İsa (AS)'ın nüzülü, Ye'cüc-Me'cüc, doğuda, batıda ve Arap yarımadasında bir yer batması ve Yemen'den, -insanları önüne katarak sürükleyen- bir ateşin çıkmasını hatırlatmışlardır. (Müslim)

İşte bu, yukarıdaki 1. maddede zikrettiğimiz En'âm 158. ayetinin tefsiri sadedinde irat buyurulmuş Hadislerden sadece birisi olmaktadır. Hadis kitaplarının "Eşrâtu's-Sâ'a", "Fiten", "Melâhim"... gibi bölümlerinde yer alan ve kıyamet kopmadan önce meydana gelecek hadiseleri anlatan rivayetlerin tamamını bu bağlamda düşünmek gerekir ki, ulema bu Hadislerin mütevatir olduğunu vurgulamıştır. Öte yandan, *"Kur'an'da geçmiyorsa kabul etmem"* anlayışında olanlara şunu sormak gerekir: "Cuma namazı", "Bayram namazı", "Cenaze namazı" adı altında kıldığımız namazların hangisi Kur'an'da yer almaktadır? Namaz, Zekât, Hac gibi temel ibadetlerin ne zaman ve nasıl yerine getirileceği konusunda Kur'an'da bir açıklama bulunmamaktadır? Bütün bu hususlarda ve burada zikretmediğimiz daha pek çok meselede Sünnet'le amel etmekten başka bir yol var mıdır? İşte, bu sorunun cevabı ne ise, Mesih ve Mehdi Hadislerinin kabulü konusundaki cevap da o olacaktır.

"Efendimiz (SAV) ve gayb bilgisi" hususu da çarpıtılmaktadır!

4- Efendimiz (SAV)'in gaybı bilmediği iddiasına delil olarak ileri sürülen birçok ayet bulunduğunu biliyoruz. Bunları tek tek ele alıp cevaplandırmak ve konuyu detaylı olarak tartışmak bu yazının çerçevesini aşacağı için, biz burada bu itiraza genel bir cevap vermekle yetiniyoruz. Kur'an'da *Allah Tealâ'nın, bazı gaybî bilgileri bazı kullarına bildirdiğini açıkça gösteren ayetlere rastlıyoruz.* Mesela Hızır (AS) ile ilgili kıssayı anlatan ayetler bunlardandır. Ulü'l-azm bir peygamber olan Hz. Musa (AS)'ın dahi muttali kılınmadığı bir takım gaybî bilgileri Onun bildiğini Kehf Suresi'nin 65. ve devam eden ayetlerinden öğreniyoruz.

Öyleyse *"De ki: Göklerde ve yerde gaybı Allah'tan başka bilen yoktur."* (Neml, 65) ayeti gibi gaybı Allah Tealâ'dan başkasının bilmediğinin ifade buyurulduğu ayetleri şöyle anlamamız gerekiyor: *"Yerde ve gökte hiçbir varlık, Allah Tealâ tarafından bildirilmedikçe, kendiliğinden kimse gaybı bilemez."* Yukarıdaki örnekte geçtiği gibi nasıl ki Hızır (AS) gaybî bilgileri Allah Tealâ'nın bildirmesiyle biliyor idiyse, işte Efendimiz (SAV) de Kendisine bildirilen gaybî haberleri öyle biliyordu.

Nitekim *"Allah mü'minleri (şu) bulunduğunuz durumda bırakacak değildir. Sonunda murdarı temizden ayıracaktır. Bununla birlikte Allah size gaybı da bildirecek değildir. Fakat Allah, elçilerinden*

dilediğini seçer (ve gaybı ona bildirir)." (Âl-i İmran, 179) ayeti de Allah Tealâ'nın, bazı gaybî haberleri, seçtiği bazı elçilere (melek ve peygamberlere) iletildiğini ifade etmesi bakımından mutlaka göz önünde bulundurulmalıdır. Yine bu cümleden olarak Efendimiz (SAV)'e Kur'an dışında da vahiy ve ilham geldiğini gösteren ayetler bulunduğu gerçeğini de hatırdan çıkarmamak lazımdır. Kur'an'ın beyan ve tefsiri ve hayata aktarılması bağlamındaki Hadislerin "Kur'an dışı vahiy" olduğu İslam alimlerinin genel kabulü kapsamındadır. Dolayısıyla bir takım gaybî hususların ve bu arada Mesih/Mehdi ile ilgili haber ve yorumların Efendimiz (SAV)'e bu Kur'an dışı vahiyler cümlesinden olarak iletildiğini söylemek, gerçeğin ifadesi olacaktır.

Netice olarak:

Burada ele aldığımız hususların her biri, hakkında müstakil kitaplar yazılacak kadar önemlidir. Nitekim gerek geçmişte gerekse günümüzde bu hususlarda pek çok kitap ve risale kaleme alınmıştır. Mesih/Mehdi konusunda kaleme alınmış eserler ve ilgili rivayetlerin durumu kısaca şöyledir:

Hadis ilminin birçok otoritesi, Hz. İsa Mesih (AS)'ın nüzulü (kıyamete yakın yeryüzüne inmesi) ve Mehdi Hadislerinin "mütevatir" olduğunu belirtmiştir. Ezcümle hepsi de Hadis hafızı olan Muhammed b. el-Hüseyin el-Âburî, müfessir Kurtubî (et-Tezkire, 651), İbnu'l-Kayyim (el-Menâru'l-Münîf, 142), el-Mizzî (Tehzîbu'l-Kemâl, XXV, 149), İbn Hacer (Fethu'l-Bârî, VI, 493; Tehzîbu't-Tehzîb, IX, 126), es-Sehâvî (Fethu'l-Muğîs, III, 43) ve daha birçok alim, Mesih ve Mehdi Hadislerinin tevatür seviyesinde olduğunu söylemiştir. Ayrıca gerek genel olarak "kıyamet alametleri", gerekse Hz. İsa Mesih (AS)'ın nüzulü ve Mehdi konusunda müstakil eser veren el-Berzencî (el-İşâ'a, 112), es-Sefârînî (Levâmi'u'l-Envâr, II, 84), eş-Şevkânî ve el-Kinnevcî (el-İzâ'a, 61-2), el-Heytemî (el-Kavlu'l-Muhtasar, 17-8), el-Kevserî (Nazratun Âbire, 55) gibi ulema bu Hadislerin mütevatir olduğunu açıkça ifade etmiştir.

El-Kettânî, mütevatir Hadisleri zikretmek maksadıyla kaleme aldığı Nazmu'l-Mütenâsir'inde (236 vd.) Mehdi Hadislerinin 20 Sahabi tarafından nakledildiğini belirtmiştir. Bu Sahabilerden bazılarının, konu hakkında birden fazla rivayet naklettiğini burada belirtelim.

El-Arfu'l-Verdî isimli risalesinde (el-Hâvî içinde, II, 123 vd.) es-Süyûtî, konuyla ilgili merfu Hadisler yanında mevkuf ve maktu Hadislere (Sahabî ve Tabiî sözlerine) ve daha sonraki nesillerden bu konuda gelen ifadelerle de yer vermiştir ki, toplamı -hızlıca yaptığım numaralandırmaya göre- 244'e erişmektedir.

Ali el-Müttakî ise, es-Süyûtî'nin eserlerinden istifadeyle hazırladığı el-Bürhân'da bu rakamı daha da yukarıya çıkarmış ve her türden 300 civarında rivayet derlemiştir.

Konuyla ilgili rivayetlerin tamamının sahih ve bağlayıcı olduğunu söyleyemezsek bile, bu durum şu gerçeği değiştirmeyecektir: İslam'ın ilk kuşaklarında Mesih ve Mehdi meselesi, yaygın olarak bilinip konuşulan, inanılıp umulan ve dilden dile dolaşan bir meseledir ki bu kadar rivayete konu teşkil edebilmiştir." [1]

"Onlar, Allah'ın nurunu ağızlarıyla (kuru laf kalabalığıyla) söndürmek istemektedir. Oysa Allah, Kendi nurunu tamama (başarıya) eriştirecektir; kâfirler hoş görmese bile (Kur'an'ın Adil Düzenini getirecektir). O ki (elbette) Elçisini hidayet ve Hakk Din üzere gönderendir; öyle ki Onu (Hakk Din olan İslam'ı) bütün dinlere karşı üstün ve galip getirecektir; müşrikler hoş görmese bile (bunu gerçekleştirecektir)." (Saff: 8-9)

"Bütün dinlerden (ve düzenlerden) üstün (ve hâkim) kılmak üzere, peygamberini hidayet ve Hakk Din ile gönderen O'dur. (Bu hükmünü gerçekleştirmek ve kullarının Hakk'tan mı Bâtıl'dan mı taraf olduğunu imtihan edip seçmek üzere) şahit olarak Allah (C.C) yeterlidir." (Fetih: 28)

Mehdiy t müjdesine itiraz ve inkâr edenler, acaba bu Ayet-i Kerimelerin va'adini nasıl yorumlayacaklardır?

“Küfürler derler ki: ‘Ona Rabbinden bir ayet (mucize) indirilseydi ya.’ (Oysa) Sen, yalnızca bir uyarıcısın ve bütün toplumlar için bir hidayet  nderisin (veya; her kavmin İslam’ı öğretecek ve yol gösterecek kendi ‘h di’leri vardır).” (Ra’d: 7)